

Писмо за тебе

„Ма да! Летак за врбовање,“ твоја је прва мисао. И добро је ако си опрезна особа. Разборита, способна да процењује ствари. Напокон, можеш ово да прочиташ и једноставно бациш.

Али можемо се сложити да овај и овакав наш живот захтева да о свему озбиљније размислимо. Живот је тежак. И кратак. Желимо сигурност и љубав, испуњење, материјално уточиште... Видимо да слично траже и сви остали. Схватимо да свет има нека своја правила и систем вредности, али исто тако дубоко у себи назиремо да је нешто ту врло погрешно. Као да се циљеви стално измештају и ремете а ми их безуспешно покушавамо стићи и довести у ред. Чини нам се да је љубав на дохват руке, а стално нам измиче. Никако да ухватимо трајну срећу. Као да смо у непрекидној потрази за неухватљивим. Наше време протиче као да нам је неко укључио штоперицу, а ми бисмо хтели пуно тога да постигнемо, разапети између жеља и могућности, интегритета и компромиса, брига и противречних осећања.

Да ли су те задовољила објашњења живота која нуде савремени образовни систем и наука? Можда цркве и организована верска тела нуде праву ствар? Како уопште да знамо шта је истина? Да ли је истина заправо релативна и да свако за себе одређује шта му одговара?

Свет има и религију, заправо више религијских праваца. Шта мислити о свему томе?

Да ли је Бог створио човека или човек бога?

Како је настао живот? Да ли наука потврђује еволуцију или стварање?

Ако постоји Бог, зашто постоји зло на свету и зашто невини страдају?

Одакле потичу кључни егзистенцијални проблеми човечанства? Зашто болест, пропадање, старање, смрт?

Зашто је духовни свет тако мистериозан и скривен?

Шта то спречава директну комуникацију Бога и човека?

Ако је Бог један, зашто мноштво верских заједница? Како и зашто се манипулише са религијом?

Шта је права истина? Како спознаја истине открива смисао живота? Да ли постоји поуздан извор информација, и какве су чињенице око свих ових питања?

Да ли су све религије равноправне? Пошто су њихова учења међусобно искључива, како да знамо која је меродавна и објективна?

Да ли је Библија скуп митова старих народа или је њена порука аутентична и важна за нас данас? Шта разликује Библију од других верских књига и објава? Да ли она одговара чињеницама, људском искуству, историји, логици, науци, здравом разуму и савести? Ако утврдимо да је заиста тако, зашто онда њене поруке нису универзално прихваћене? Зашто их не промовише друштво, образовни систем, држава?

Признаћеш да су ова питања на месту и да захтевају конкретне одговоре. Да ли их не добијамо управо зато што се овај свет води на манипулативан начин?

Хајде да мало овде застанемо. Можеш рећи: А што би ме уопште занимала потрага за неком тамо „истином“? Каква ми је корист од тога? Зар није најбоље да се утопим у колотечину живота и идем линијом мањег отпора, уживајући колико могу у задовољствима која се нуде?

Да. То је оно што већ радимо, зар не? Али ако заиста желимо да сазнамо сврху и смисао свог живота, такве информације би требало да имамо од Створитеља. Управо ту се суочавамо са основном дилемом: (1) да ли смо ми производ низа случајности и еволуирали милионима година до стања у којем се данас налазимо, или (2) имамо интелигентног Творца. Ако је тачно ово прво, онда ни немамо никакву платформу ни стандарде за истину – све је релативно и ништа заправо није важно. Шта ти мислиш, говори ли нам све ово што нас окружује да је тако? Наравно да не говори! Постојање информација и законитости у свету и универзуму, у свему живом и неживом, упућује нас на интелигенцију која стоји иза свега тога!

Ако постоји Бог, то онда све мења. Ми сами не можемо бити стандард за процену истине

и заблуде. Мора постојати објективна истина. Ако смо разумни, требало би да се најозбиљније потрудимо око тога. Јер се директно тиче нашег живота. Наше будућности. Схватања наше прошлости.

Одакле да почнемо? Логично би било од онога што је Творац (Бог) открио о себи и о нама. Поседује ли човечанство такав извор информација? Да! Та компилована објава налази се у књизи коју знамо као Свето Писмо или Библију. Најбитнији доказ да је Библија Божија Реч, поред тачности Библије (доказ рукописа) и историје (археолошки налази), представља доказ о надахнућу. Оно што је крајњи доказ да је Библија апсолутна, надахнута истина је у њеним натприродним доказима, укључујући и пророштва.

Сви библијски писци тврдили су да поруке које преносе долазе од Бога, као Његова надахнута реч (види 2. Самуелова 23:2; 24:11, 12; 2. Краљевима 20:4-6; 2. Дневника 24:20; 2. Тимотеју 3:16; 2. Петрова 1:21; Јеремија 1:9; 26:1, 2; Дела 1:16; 2. Мојсијева 4:14-16; 4. Мојсијева 22:35,38; Јован 12:49). Библија није одобрено или ауторизовано дело, нити својина било којег човека или организације на свету, него збирка књига која иза себе има Божји ауторитет.

У Библији је Бог открио себе човечанству, у њој је записана аутентична историја света, од стварања које је било прије нешто више од 6000 година, па до онога што ће се догодити у будућности, као и кључни догађаји током тог периода. У Библији се налазе одговори на најважнија животна питања, прије свега, како је човек настао, који је смисао живота, зашто човек умире, да ли постоји решење за проблем смрти, по којим законима човек може и треба да функционише, каква је будућност човечанства...

Иако Библија не доказује постојање Бога већ то узима као готову чињеницу, бављење овом темом захтева нешто другачији приступ јер се савремене генерације налазе под великим притиском атеистичке идеологије и индоктринације у свим животним областима.

На питање зашто преферирамо Библију између свих такозваних светих списа, одговор бисмо могли сажети у неколико редака:

- i) Библија одговара логици, науци, искуству, познатој историји, савести и здравом разуму. Она је тачна и поуздана са неколико различитих аспеката: велики број научних доказа потврђује Библију; пророштво (предсказања) потврђује Библију; она је текстуално веродостојна и доказива као што то потврђују најстарији откривени манускрипти; историјски је посведочена не само од Јевреја и људи који су живели у време Исуса Христа, већ и релевантних историчара.
- ii) Библија открива транспарентног Створитеља и Спаситеља, који на јасан начин обзнањује себе.
- iii) Сам Бог оставља сведочанство да је то Његова Реч, што је Син Божји Исус Христ сам потврдио.
- iv) Морално и етички Библија је супериорна у односу на осталу литературу.
- v) Библијска истина је практична. Она је савршен и применљив одговор на човекове духовне потребе. Она говори нашем уму како да правилно употребимо своју вољу и да се сачувамо од зла у тренуцима искушења. Она пружа разложен одговор, не на неважне, већ на суштинске потребе нашег бића. У својој суштини истина је добра јер открива Божју љубав према нама (али не и према нашим гресима и самоправедним замислима). Размишљањем о сврховитости (смислености) њене науке, ми препознајемо и спремност истине да издржи сваку критику и преиспитивање. Истину прихватимо зато што смо је разумели, а не зато што смо добили неки знак да она то јесте. На основу смисла онога шта је казано просуђујемо исправност ауторитета који говори.
- vi) Библија има силу да радикално утиче на наше животе; отуда произилази да је она жива Божја Реч.
- vii) Иако је Библија компилација настала сабирањем дела око 40 различитих писаца, њено јединство је фасцинантно.

- viii) Библија је готово савршено сачувана кроз време.
- ix) Библијски писци су углавном били прогоњене или оспораване личности због онога што су откривали.
- x) Библија није књига која је настала као плод људског умовања, просто зато јер не одговара психолошким потребама човека.
- xi) Библија не угађа људској сујети нити улепшава ствари, већ приказује људе и догађаје онаквима какви јесу.

Шта је ту посебно важно за тебе и мене, за све људе без разлике?

Бог се открива као Бог односа са својим створењима. Он жели да живимо и да будемо срећни. Да би то било оствариво, зар ти није потпуно логично да је Бог успоставио поредак живота? Наравно да јесте! Ми опажамо да се цијели универзум покорава одређеним законима. Сви ови закони без сумње указују на Створитеља. Пошто је Бог као самопостојећи живи ентитет створио универзум ради живота у њему, духовни закони имају примат над материјалним. То значи да врховни Закон у универзуму мора бити израз Божје воље и Божјег карактера. Такав Закон мора постојати због одрживости живота створених бића по Божјем обличју, као што су нужни природни закони за одрживост универзума са свим његовим компонентама и функцијама. Закон је такође неопходан да обезбеди механизме заштите система кроз квалитативну условност живота за створена слободна морална бића у случају да неко од њих посегне за алтернативом у побуну против Бога и поретка живота.

Библија нас обавештава да се побуна заиста догодила. Она идентификује првог побуњеника у лику анђела највишег реда по имену Луцифер (Светлоноша) који је због побуне постао Сотона – Противник, непријатељ Бога и човека којег је касније увукао у побуну. И човек је изгубио каквоћу свога Творца, постао је лишен Божје славе, неповратно морално и духовно искварен, те подложен пропадању и смрти. Тиме је човек изгубио и право на живот.

Али Бог је у својој љубави понудио излаз за човека – План спасења који омогућава повратак сваком људском бићу у Божју породицу. Повратак својој сврси и истинској срећи. Повратак животу. „Јер Бог је толико волео свет да је дао свог јединорођеног Сина, да нико ко верује у њега не буде уништен, него да има вечни живот.“ (Јован 3:16)

Божји јединорођени Син је Исус Христ. Да ли је истина оно што је говорио и чинио? Више од три стотине пророчанстава из Старог савеза најављивала су, у својим различитим аспектима и детаљима, долазак Месије и његову мисију у корист човечанства, у склопу великог Божјег плана спасења. Он је био „жељени свих народа“ (Хагај 2:7). Према прорачуну о вероватноћи коју је урадио математичар Питер Стонер, шанса да било који човек који живи на земљи испуни само осам од свих месијанских пророчанстава је 1:100.000.000.000.000.000, а шанса да један човек испуни 48 пророчанстава која се односе на Христа била би 1 напрема 10 на 157.

Сам Бог Отац је потврдио Христов идентитет. „А глас са неба рече: Ово је мој вољени Син, који је по мојој вољи!“ (Матеј 3:17). „Ово је мој вољени Син, који је по мојој вољи! Њега слушајте!“ (Матеј 17:5).

Исус је за себе тврдио да је Син Божји: „А првосвештеник му рече: Заклињем те Богом живим, реци нам да ли си ти Христос, Син Божији? Ти каза, рече Исус...“ (Матеј 26:63-64).

Стога је Исус једини квалификовани посредник између Бога и људи: „Јер један је Бог, и један је посредник између Бога и људи, човек, Христос Исус...“ (1. Тимотеју 2:5)

Ово су ствари које се не могу побити. Али могу се игнорисати. Можемо се правити луди и тврдоглаво ићи властитим путевима. Али Бог нас упозорава да то никако није пут у живот. „Јер плата за грех је смрт, а Божји дар је вечни живот кроз Христа Исуса, нашег Господа.“ (Римљанима 6:23)

Да, грех се налази иза свих проблема које имамо. У таквом стању нашег бића, ми смо неспособни да доносимо рационалне одлуке, да заиста проценимо шта је за наше стварно добро. Ми смо (само)деструктивни и неморални и гравитирамо према смрти. Због тога нам је потребно Христово јеванђеље, потребно нам је помирење са Богом!

„И упознаћете истину и истина ће вас ослободити... Заиста, заиста, кажем вам, свако ко чини грех, роб је греха... Дакле, ако вас Син ослободи, заиста ћете бити слободни.“ (Јован 8:31, 32, 34, 36)

Сусрет са драгоценим Спаситељем води нас до свести о нашем правом стању, до покајања и предања Богу. „Христос Исус је дошао на свет да спасе грешнике, од којих сам први ја.“ (1. Тимотеју 1:15)

Прочитај за себе пророчку најаву о карактеру и делу Месије записану у Књизи пророка Исаије, 53. поглавље, и размисли о таквој Особи. Да ли ће те Његова доброта одвести на покајање и побудити жељу да се помириш са Богом? Желиш ли да лично доживиш искуство људи о којима говори следећи библијски текст? „Зар нам није срце горело док нам је путем говорио, док нам је тумачио Писма?“ (Лука 24:32) Желиш ли бити налазач највећег блага у поређењу с којим све друго постаје безвредно (Матеј 13:44)?

Можда већ схваташ: религија – она права, изворна, библијска – није скуп забрана које те гурају у размишљање шта ћу изгубити ако постанем религиозан/на? Бог има понуду живота! И та понуда свакако укључује твој пристанак, сарадњу, однос... Имај увек на уму да је Бог тај који дефинише истину, даје праве смернице. Не човек, не црква, макар била твоја омиљена „традиционална“, не неутемељена индивидуална и ограничена мишљења. Утврђивањем у објективним истинама сачуваћеш се од псеудо религиозности, различитих секти и застрањивања. Подручје духовности је опасан терен и захтева будност и разборитост, скромност, понизност и спремност на учење. И надасве поштен приступ.

И ово писмо за тебе има управо такву мотивацију. Оно није срачунато за врбовање, да постанеш члан неке цркве, деноминације, секте... или нечег сличног, да плаћаш чланарину, да те неко материјално или на други начин искористи. Људи смо, и ако смо на Божјој страни, требамо помагати једни другима. Љубав према Богу и према ближњем су два основна начела, две главне водиле. С једне стране, није добро да будемо препуштени сами себи, док се, с друге стране, морамо пазити од злоупотребе у религији. Јер постати религиозан на погрешан начин који Бог не може одобрити, претворило би се у највеће проклетство, стање горе него док смо били незаинтересовани или чак атеисти.

Добро је дружити се са људима који су заиста религиозни на начин како је то Богу угодно, који су, осим тога, разумни, смотрени, пажљиви, љубазни, спремни да помогну, али и укорје, назову ствари правим именом... Али добро је бити опрезан док се не постави здрава платформа. Данас живимо у време када нам технологија омогућава лаку доступност информација. То важи и за подручје религије. Можеш да учиш, да процењујеш ствари за себе. Имаш на располагању праву ризницу знања коју можеш пронаћи на сајту *Института за изучавање религије* (religija.me). Наравно не полагамо право да је то неприкосновени и једини извор правог знања. Стога је добро направити поређења, при чему ће нам Божја Реч и здрава логика бити мерило за процену. Тако сада знаш пошиљаоца писма, тј. да особа која се потрудила за тебе дели ту науку. И наравно имаш пуну слободу како да се определиш према његовој садржини. Избор је твој и нека ти Бог помогне да буде прави.